

६, ~~६~~ योगिनीतंत्रे
दक्षि-कालीखंड
श्री कालिकायै नमः

ASHA ARCHIVES 3304

यो
९

ॐ नमः परदेवतायै नमः कैलासशिखरारूढं शंकरं परमेश्वरं पप्रच्छ गिरिजाकांतं गौरीतं वृषभध-
नं १ श्रीदेवुवाच भगवन् सर्वधर्मज्ञ सर्वज्ञानमयप्रभो सत्तितं योगिनीतंत्रं तन्मे वद भगदुरो
माहात्म्यं किर्तितं तस्य पुरा श्रीशैलमंदिरे वाराणस्यां कामरूपे नेपाले मंदरावले ३ श्रीश्व-
र उवाच भणुदेवि प्रवक्ष्यामि योगिनीतंत्रमुत्तमं पावनं परमं धर्ममोक्षे कस्यलदायकं ४ गो-
पितव्यं प्रयत्नेन नमस्तु प्राणवत्सलमे यथान्मोलभते नैव तथा कुरु प्रियं वदे एतत्तंत्रं वराहो हे सुरा-
सुरसुदुर्लभं कांक्षंति देवता सर्वाः श्रोतुं तंत्रमनुत्तमं ६ बुद्ध्याद्या परमेशानि लभते कथितं म-
या कथयामि तव त्वेहात्तव द्योहं परमं त्वया ७ ॐ नमः परमेशानी काली दुर्गे सनातनी श्री
षष्ठगतां मातः कालमैद्यसमद्युतिं ८ मुंडमालावलीरम्यां मुक्तकेशीदिगंबरी ललज्जिह्वां धा-
रणावामारक्तलोचनवयी ९ विष्णुकांतिसमालभेदं तपस्वि वलाकिनी कोटिकोटिकलानां
थं विगलमुखमंडलां १० रक्तपूर्णमुखं भोजमदिशमदविह्वलां श्रीमाकलासमुद्रासकिरी

सं ९

रोषादरजोमूर्द्धिधारयेद्यस्तुमानवः ५२ सर्वपापेविनिर्मुक्तः सशिवो नात्र संशयः तेनैव रजसादेविति
लंकयतु कारयेत् ६० चतुर्भुजो न संदेहः सर्वैकुण्ठः पतिर्भवेत् तद्वज्रो भस्मते येन एकस्मिन् दिवसे पितृ ६१ को
टिकोटिप्रहायज्ञः फलमेति न संशयः इति ते कथितं देविरहस्यं गुह्यं गोवरं ६२ गोपनीयं प्रयत्नेन स्वकीयं कु
लपौरुषं ६३ इति योजिनी तंत्रे देशेश्वरसंवादे चतुर्विंशतिसाहस्रे प्रथमः पटलः १ श्रीदेव्युवाच
परमानंदसंदोहचराचरजगद्गुरौ श्रुतं ते गुह्यमाहात्म्यं गुह्यात् गुह्यतरं हियत् १ मया त्रयोतुमिच्छामिका
लिंसकलुतारिणी कथिता सा महाविद्या लिखविद्या च यामले २ महामहाब्रह्मविद्या बाभुंडांतं त्रगोवरे
आज्ञापय महादेवरहस्यं कथय शिवः ३ ईश्वर उवाच महामहाब्रह्मविद्या विद्येयं कालिका मता या
मासाद्य च निर्वाणमुक्तिमेति न राधम ४ अस्या उपानकाश्चैव ब्रह्मविष्णुशिवादयः रहस्यं कथ्यते दे
वि सर्वलोक उपासकाः ५ कालिकायाः प्रसादेन सर्वमुक्त्वादिभागिनः साकाराणां सहस्राणि उपा
स्यानां च कोटिशः ६ तेषां भाग्यवशेनापि काली साधनतत्परः कालीचरजगतां माता सर्वशास्त्रेषु निश्चि
ता ७ कालीमंत्रं जपेद्यदि कालीपुत्रांतन संशयः तजसितं परं स्नेहं पुमांसं परमं तथा ८ साह

यो.
४

शतं कवित् काले तज्जितं जगन्मयि काली जने समासाद्य न संक्षतिकदाचनः ८ गतं भूदस्य भूदतं बाह्याणा
नां विप्रता मंत्रग्रहणमात्रेण सर्वशिवसमाः किल १० नगरी निर्जरा सुगंगाया यथैकता काली मंत्र
ग्रहा देव सर्वशिवसमाः किलः ११ अपि वेत्तु सामाना रीमत्समः पुरुषोत्तिवेत् तस्यैव जननी धन्या पिता
तस्य सुरोत्तमः १२ तस्यैव पितरः स्वर्गं याति यत्मा नमो दुर्गा वान् येन भाग्यवता देविका ली मंत्र समाश्रितः १३
आशं संति हि पितरो नाराणां पुण्य कर्माणां कदा स्माकं कुले पुत्रः काली मंत्रमुपास्येत् १४ तदा मुक्तिपुरीं प्रा
प्य विरामः स देवहि काली तारा तथा हि त्रा गुरुभूषणस्तथा १५ एकत्वेन च बोद्धव्यं भिन्नत्वेन रक्तं वजे
त तारा शिष्या जयेत् काली काली शिष्यस्तु तारिणी १६ किन्नामहिषमर्दिन्योः कदाचित् पूजनं स्मृतं यदि वा
पूज्यते देवि नान्यत्वेन प्रपूजयेत् १७ कालीत्वेन च संभाव्य अन्यत्र पूजयेत् शिवे या काली परमाविद्या सै
व ताशन संशयः १८ यतः शोभेद्भावेन नाना मंत्रा न वंति हि उक्तं तत् कालिका कल्पे तारा कल्पे च सैमया
१९ श्रीदेवुवाच मालाविधानं देवेश कथयस्व प्रियं वदः विशेषतो महादेवरहस्यं जपकर्मणः २०
ईश्वर उवाच वर्णमाला मुभाषा स्ता सर्वमंत्रप्रदायनी तस्यां प्रतिनिधिं देवि महासंख्यं यीशुभा २१

तंत्रः
४

तदाविहस्यमनसातावाक्यं कथं नुर्द्धयत उवाच त्वामहं भद्रं भागच्छ पश्चिमादिशं २६ सर्वत्रान्यत्र देवेशि दृष्ट्वा पश्चात्तद्वर्तमानं
यि स्त्रीणां स्वभावादेवेशियत्र बाधास्थिता भवेत् २७ तत्रैव मरुती कुक्ष्यादृष्ट्या तं सदा भवेत् इति ज्ञात्वा मयोक्तं ते नि
वेधवचनं शिवे २८ ततः प्रयोजनाभावात्तवस्य भावतः शिवे न गतान्यत्र देवेशि प्रत्यगास्तं नगाजिके २९ सह
जामेव कांतारेयत्र केदारकेसरः तत्र गत्वा महादेवि जगन्मोहन कारिणी ३० विद्याधदैत्यराजेंद्र कामयाना
न सहस्रशः अतः उत्थाय देवस्यः कायवाणेति विह्वलः ३१ करान् प्रसार्य ते कलान् आहूय तव चोभयं चो
र उवाच माक्रोडितं प्रमागच्छ भव सर्वं श्रीमुदा ३२ ब्राह्मणं कामजलधो निमग्नं स्नायमानं किंचित्कालं न जी
वामित्वा विनाहं कथं वन ३३ आलिप्तपतिभावेन जीवनं रक्ष सुदरि इत्यादिवाडुवाक्ये स्त्वां मुकुर्मुकुटं गाढ
व ३४ ततः स्नातमवादीय सकटाक्षं युविस्मिन् श्रीदेवुवाच त्वंदैत्यैः सर्वभोक्ता त्वं वैवल्लिदेव निकापरेण
व ३५ त्वं वीर्यवाच सर्वविनाशनश्च त्वां देव दामो यदि तत् करोषि मदीयवृत्तांतमिह शृणुष्व नारद इति कापि भवि
निर्जित्यरणो स्थितः स्यात् ३६ समेतु भर्त्ता दिनवान्यश्च वत्सदादि तं मुहुर्मितः प्रयत्न इत्युवाच यवकुवा
णां त्वां देवं क्रोधेन मरुता वतः उच्चैर्निर्भस्तया मासप्राणया मोदयधरं ततः समुत्थितो घोरोः कालरुद्रवत्कृतः

सो. सं. व.
२१

समाहर्तुं तदा देवो धावति स्मारि वलं जगत् तथा पितृणां ग्रहीतुं सक्षमो मा भूत कथं वन ३९ तदा रोवेण महता ज्वाला दान
वेश्वरं हस्ता मर्षयसांते वपर्वताः पेश्यतां गता ४० पदघाता उपचत्वा मेव मग्ना निस्पृजन्तात् तद्वत्तवभाम वातेन
पोज्जलतं ज्वलमंडलं ४१ उर्ध्वाधश्च कटाहं तं महाभीमतरंगकं बुद्ध्यां डं परि संस्थाप्य भुमते सति रंतरं ४२ ध
र्तुं कामो मक्ष माये त्वां धनं लक्ष्मो भवेत् अग्रे त्वां परयति स्य केवलं देव पुंगवा ४३ यद्यत्तु पुं कृतं तेन कथि
तुं नैव शक्यते यद्यत्तु क्षिप्तं त्वयि शिवेन तत्तव भस्मसां द्रुतं ४४ तत्ते जसाम हेशानित त्रापिको धमूर्च्छितः ४
वे निरंतरं देवो घोरो घोराय शक्रम ४५ आश्रयं शृणु देवेशि युद्धवृत्तं महोज्ज्वलं जलघात तत्कटाहा तु बुद्धि हृत्य
ने भृशं ४६ यवमेव महा युद्धं कोटि वर्षमपुत्रवान् दिव्यतत्र महेशानि युद्धकाले भयानुरः ४७ अहं योगं स
माश्रित्य सूक्ष्मा तं सूक्ष्मतरं वदुः विधाय परमेशानि त्वाश्रित्य स्थितः सदा ४८ कथं विदपि न प्राप्य त्वां धनुं देव
राक्षसदा चित्तया मा सच विलुक्त्य हंतुं विविधे क्रमे ४९ बद्धयित्वा शरीरत्वं वर्षयित्वा वबाहुना कटाहे मा
रयिष्यामि महा त्वष्टा सित्वा महं ५० शितं संचिंत्य मनसा बद्धयित्वा कलेवरं परितं तेन बुद्ध्यां डं घोरो हर्ष पुपा
गमत् ५१ उवाच त्वां तदा देवः हतायास्य सि कुलवाः भवती भृशमालो क्य देव बुद्ध्यां डं परितं ५२ त्वयोक्तो

रामः
२१

सोद्योरदैत्यलिष्टतिष्ठमुद्रमते कथंयसोत्रवानजातः सहमित्वा महंमुदा ५३ अधुनेवमहादृष्टजानामि
सहिमाकदा मत्तः सृष्टिः समुत्पन्नामप्येवप्रतिलीयते ५४ मयैवपाल्यते सर्वमममायामयंजगत् मनीना
नतकिंविदतिज्ञेवाहसनातनः ५५ शृणुमृदचरावाकपरममंगलमहत् दुष्टभावेनवादेत्यशिष्ठभावेनवापुनः ५६
भजतेमायथायोहितथाकामददामिते निदानंतुपयकामिमहाफलमनुत्तमं ५७ त्वयाहंसेवितादैत्यवक्रकालेनसंशय
ः समाप्तेकविज्ञेनममेधात्वंकरोयतु ५८ सिवोसिनात्रसंदेहोभक्ततेयतभ्रमस्तव इदानीपश्यमद्वयब्रह्मानंदपरंप
दं ५९ यदृष्टानपुनःकोपिकदाय्याभिर्भवेकिल ध्यात्वायत्परमंरूपशिवत्वंमूननेतिभोः ६० तद्वयंपरमंभामका
लीरुपमितिशृणु इतःपरतरंरूपंवल्लभोनात्तिकुत्रवित ६१ इत्युक्त्वाहंतदादेविभवानीभवमोचनी असकृतपरमे
शानीजातात्कालिकातदा ६२ कृष्णवर्णमहाद्यौरामहाकालोपरिष्ठिता पुंड्रामालावलीरम्यासुक्तेकेशीच्छि
तानना ६३ ललजिह्वारक्तघोरलोचनत्रयराजिता महादंष्ट्राघोररावारक्तवर्चितविग्रहा ६४ मृतहस्तस
हस्रेस्तुक्तकांचीदिगंबर मृतवयकर्णभूषाजानालंकारभूषिता ६५ खड्गमुंडवराभीतिवतुर्भुजंविराजिता अमा
कलासंसुह्रासकिरिटीजलविग्रहा ६६ शिवाकोटिसहस्रेस्तुतेजोमंडलसंभवेः महारावैश्वतुर्दिक्षुयाताघोरपरोक्रमैः

यो.तं.
२२

८७ रश्मिचंद्रसमुद्भूताद्योगिन्यः कोटिकोटिशः समंततोत्थोऽरूपस्यामहायुद्धमहोत्सुकाः ८८ प्रतिलोमकूपमध्योऽहं
उकोटिकोटिशः भासते सततं देवि सर्वाः सूर्यमयाः पुनः ८९ एवतां कालिकोत्सुकां भूर्द्धितो दानवेभ्यः पतितो सोम
हाकात्यादृष्टा श्रीपुरुषं डले ९० तत्तद्वशात् कानवाधीशो ब्रह्मज्ञानमवाप्तवान् तत्तत्तदानवाधीशं ज्ञानभक्तं सुनिर्मलं
९१ जिह्वाया लोलया कालीकर्त्तयित्वा वलान्तरे बुद्धाडसहितं माता चर्वयित्वा मृतं क्षणात् ९२ चकार लीलया काली
घोरवाद्यमहोत्सुका नानासंवत्स्यवृत्तः पताकावापिका सदा ९३ नानाचित्रविचित्राश्च तत्सर्वं किंवदामिते शिवो
भिर्योगिनी श्रीशुक्ली नृत्यति वेषुदा ९४ सुगंधिमहोद्भूतपुष्पवृष्टिपततसदा ९५ इति श्रीयोगीनी नन्वे देवी
श्वरसंवादे चतुर्विंशतिसाहस्रे अष्टमः पटलः ८ इश्वर उवाच तं दृष्ट्वा तु महाश्चर्यं भयद्विह्वलमानसः अहं
जगाम सहसा तत्र कोत्तारमुत्तमं १ सुसुधावर्त्तना देवितत्र गत्वा मया किल समुद्धिष्टं कृतं यद्यत् कथितं नैव शक्यं
ते २ सर्वाश्चर्यमयं देवि न दृष्टुं न श्रुतं क्वचित् अतीव वृद्धाकार उह्यं उकोटिकोटिश ३ चरति सर्वदा देविकः
सख्या तु सोमो भवेत् कोटिकोटिपुखा देविको टिकोटिभुजस्तथा ४ एवं च विविधा कारा ब्रह्मविष्णुशिवादयः
महोद्देव्यसंपन्नाः प्रतिब्रह्मा उवाचिना ५ सर्वाश्चर्यमयं देवि दृष्ट्वा कुशलमानसं सर्वमेविष्मृतं ज्ञातं कोहंति

रामः
२२

तापरायणः ६ अहंकः कुत्र आयातः कोन पृथुति कुत्र चित् एवं नानाभिधं देवि भुवने विस्तृतः सदा ७ नानास्थाने मत्स्वमा
लासाध्यं वनास्ति मे कदा ततश्च कोटि वर्षा नो प्राप्ते हृदयां बुजे ८ वत्र गत्वा मया सर्वं दृष्टमाश्चर्यं सुंदरं तत्सर्वं परमे
शानि कथितुं नैव शक्यते ९ धर्माथे दं मया शास्त्रं काण्डं सुरमोक्षयोः परमाभोगमो वेदा जीवो दर्शनमिदं य
देहः पुराणमंगानि स्मृतयो या निधानि च तथैव सर्वशास्त्राणि लोभादीनि वसनने ११ जीवात्मानो र्यथा भेदं तथा वे
दागमेषु पि पत्राग्रे पत्रमध्ये च पत्रांते हृदयां बुजे १२ दृष्ट्वा वर्णावलीया तु ते व्रते यो मयी शुभा शिक्षा कल्याणा क
रण निरुक्तं हृदयवत् १३ अस्यानि सर्वशास्त्राणि शुद्धानि यानि यानि च किं तु पूर्णावलां देवि ज्ञातो हं कथितं ततः
१४ ततो मायाशनं देविकर्णिकां तमीहोज्ज्वलं कोटिकोटिदिना नाथ निशानाथ समुज्ज्वलं १५ कोटिकोटिमहाः
वदिते ज्ञो मंडलमंडितं तन्मध्ये तु मया दृष्टं वर्ष पूजं महोज्ज्वलं १६ सूर्यकोटि समाभा संवंद कोटि सुशीतलं व
दितं कोटिमहान्तालं परं ब्रह्म मयं क्व १७ सर्वज्ञानमयं देवि सर्वाश्चर्यमयं सदा सर्वयज्ञमयं देवि सर्वतीर्थम
यं सदा १८ सर्वउपमयं देवि सर्वधर्ममयं तथा ब्रह्मज्ञानमयं देवि ब्रह्मनंदमयं तथा १९ प्रमाणं सर्वशा
स्त्राणां वेदादीनां महेश्वरी प्रमाणं सर्वशास्त्राणां वेदादीनां महेश्वरी २० प्रमाणं सर्वसत्त्वानां ब्रह्म ते ज्ञो परं हितं

यः तथापि न चतुर्विधं जायते न च तत्क्षणतः ३७ सर्वज्ञानसर्वतत्त्वसर्वसिद्धिमयो हं तदा नमस्कृतं देविते त्वां
कालीसनातनी ३८ शिवाभिर्योगिनीभिश्च नृत्यती बुद्धरूपिणी स्थित्वा स्थित्वा संमुखे मे दृष्ट्वा श्रीपुरुषमंडलं ३९
ततः उदीनमासाद्य दिदले वा गतं मया आज्ञावक्त्रे ऊर्वोर्मये महाकात्यायने भवति ४० तदा मम स्मृतिर्जाता ब्रह्मवि
स्तुते पुनः तत्त्वसमये कात्यायनोऽश्विबुकयोऽश्वतौ युतौ त्वेदो महेशानिलाभ्यां जातौ गुणोऽश्वितौ ब्रह्मविस्तु
वतौ दृष्ट्वा भयकल्पितविग्रहौ तदा तौ वगतौ तूर्णानाति कारं धरोर्ध्वयोः कात्यायनदागतौ धाता विंगलायामहेश्व
रि ४३ इष्ट्यां वततो विस्तुसत्रगत्वा वतौ शुभो महाविडं वितो भूतो तृष्वाश्चर्यमनेकसः ४४ रुदंतौ सततं देविकिं
भूतं किं भविष्यति यवमादिरुदंतौ वधमंतो तावितस्ततः ४५ त्वाविभ्वर्ते महेशानिमहाडः खिनडः खितो ज्ञात्वा
मया महेशानि प्रागातं विस्तुमंदिरं ४६ तस्मै नंदं महाज्ञानं मंत्रपरममंगलं तत्क्षणतः मम तुल्योऽसौ वामांगे केवलो
मम तस्मै नंदं सर्वशास्त्रं वाङ्मात्रे नागमं विना गरुडस्थो महाविस्तु हृष्टोऽष्टोऽवभूवह ४७ तदा दायगतं तत्र बुद्ध
ते परमेश्वरं गत्वा तस्मै मया दत्तं मंत्रं परममदुतं ४८ महाज्ञानी महादेवी तत्क्षणतः पितृमहः मम तुल्यो जायते
सौ दायंगो मम केवल ५० सविशिः परमेशानिमम सासनतस्तदा दत्तं तस्मै सर्वशास्त्रं विना वेदं च विस्तुना ५१ गतव्यथ

यो. जं.
२४

सदावुत्साहः ३८ सदैव हि नृत्तमादिपुरुषत्वं हि वर्तते मम सर्वदा ५२ तदंगीकृत्य तज्ज्ञानं सहताभ्यां महेश्वरि परं कात्यायन
यायातनेन तेन यथा मया ५३ शिवाभिर्योगिनीभिश्च महानृत्यपरायणा शतकोटिदिव्यवर्षे नृत्यति स्म परापिका ५४ ना
नावाद्यमहोत्सासानां लकारगायिका रंद्रसूर्यवह्निर्लोकैर्विविधैश्च पुस्तनकैः ५५ उत्थितैः पतितैः पुष्पैः दिव्यगंधमहो
लुकैः वीक्षणगोचरैर्विस्तृतानृत्यपरैरिह ५६ शतशो वस्त्रां उत समापता कामिश्चरंजिता विविचमिश्च वदन्मिदृशां
ताभिरेव च ५७ ततस्तोतुं समारब्धा वर्ज्यकालिकरालिका साश्रुतागदोक्ता लतः शीर्षा पुटैः करैः ५८ तदा दोवि
धिवंस्तोषितसर्वशास्त्रेण भक्तितः कोटिवर्षमहेशानितपुत्रावतदापरा ५९ यद्गुणस्थमहो धातः सर्वशास्त्रार्थवि
भूतः अनुसंधानवेत्ता तित्वर्जकः तत्सदा भवः ६० इत्याज्ञाप्य ततो वस्त्राकृतकृत्यो भवन्नदा ततः तोषी नमहावि
स्तु सर्ववेदेन शांभवि ६१ दशकोट्युत्तमानां च तत्तु मवुवा तशिवा वेदज्ञो मिमहा विस्मो मद्रक्तो तिगुणा लयः
धर्मज्ञो तिपालकत्वं भवत्वं बोधकः सदा इत्याज्ञां च शिवे कृत्य कृतार्थो सौ जगद्धितः ६३ ततो हं परमं निष्ठां का
लीद्वलसना तनी तुष्टावपरया भक्त्या आगमेन महेश्वरि ६४ विंशत्कोटिवत्सराणां साधुरावतदानुसा
वत्सुवाच आगमज्ञो महाप्राज्ञो निर्मायो सिसदा शिव ६५ तद्गुणस्त्वमहयोगि तृष्टिं संहारकी भवः एवमाज्ञां शिवे

रामः
२४

कृत्वा पुनस्तुष्टारसाम्पदं ६६ पंचकोटिदिव्यवर्षसासुरावततस्तुसा आगमे संस्तुते हंतुष्टानुते स्मि सदाशिव ६७ किं
प्रार्थते महादेव ददामि नात्र संशयः ईश्वर उवाच तिष्ठामि स ततमातन्व दीय वरणां वुया ६८ महिषी गर्भसंभूतत
वरेतः समुद्रवः भविष्यसि त्वदेवेश महिषासुराणामधक ६९ आसुरं भावमासाद्य महाशुद्धं करिष्यसि तदा त्वानाश
यित्वा हं भद्रकाली त्वरूपतः ७० वामांशुष्टं पदाब्जस्य स्थापयिष्यामि ते रुद्रि इदानीं त्वामहादेव मम पादतले सदा ७१
तिष्ठ त्वं शवरूपेण मम चाशनतां पुत्र इत्याजमावयं देव्याः पतिताः पदसंनिधौ ७२ दंडवत्प्रणिपातेन लक्ष्यवर्षं गतेन
दा तत्रैवांतरगात्रकाली विदूषा तव स्पर्शनिष्कला ७३ इत्येवं कथितं तु भ्यं योगिस्तुत्यतिविस्तरं गोपनीयप्रयत्नेन सर्वेषां साध
कोत्तमं ७४ इति श्री योगिनी तंत्रे देवीश्वरसम्वादे चतुर्विंशतितारुसेन वमः पटलः ९ ईश्वर उवाच उत्थाय
वपुर्नर्दे विनतो दृष्ट्वा वयं पुनः रुद्रं तो भृशदुःखानि मग्नाः शोकसागरे १ हाता तस्ते सुखां भोजं कोटि वंशार्कन्यकृतं
कीदृक् वरणा राजते कुपशागरसंख्यं २ किं भूतं परमं रूपं महामोहविमोहनं किं भूतं नखचन्द्राणां ज्योतिपरममंग
लं ३ कोटिकोटिनिशानाथविगरमुखमंडलं किं भूतं किं भवेन्मातृकया तमिदमद्भुतं ४ हा हा मातरिदं रूपं सच्चिदानं
दमव्ययं अस्माकं भ्रातृभावेन मम दशमः पुनः भूतं ५ मातृजातविहीनाश्च भ्रमंति बालका यथा रुदित्वा च रुदित्वा च वयं

यो. ते.
२५

सर्वतथाकुलाः ६ इत्यादिविविधैर्विविलायेः परमेश्वरि नीता वयं पंचलक्ष्यवर्षाणां च बुजे क्षणे ७ रुदित्वा पुन
हत्वा यदहं तो भूतं सुचकैः आतर्मातु वया तात्वे अस्माकं किं भविष्यति ८ वयं ते कथं भूता यानिः क्षिप्ता इतरा एव
दया नास्ति अहो मातर्दयं ते दीनकालका ९ नेणालयसि वेदस्यात् को वा सा न्यालथिष्यति त्वं विना जननी नास्ति
नास्माकं तात यद्वच १० त्वामदृष्ट्वा मविष्यामः सत्यमेव सुनिश्चितं मातृतात विहीनस्य बालकस्य च जीवनं ११
कथं भवति हे मातृता यता त्वयमेव हि हस्तु क हृष्टास्माकं कृपाया मस्तदा भवत १२ सो वाच ये जिनी बालि
महाभूतपवर्धिणी श्रीकात्सुवाच मा भयात्तामहेशाना वृषविस्तु महेष्मरा १३ तिष्ठामि शतं देवानि त्वा
युर्नाहमवया सविदानं दत्तु मे हं ब्रह्मेवाहं स्फुरद्वभं १४ मम नाशो नास्तिकदा निः संदेहास्तुतिष्ठतः यद्वपुं दृष्ट
मस्माकं युष्माभिपारमं महत् १५ ध्यात्वा यद्वपु मम लं जपं कुरुत मे मनु तदेव मंगलं लाभं भविष्यति महायुधं १६
इदानीं वृत्तं देहे विशविस्मो स्थिरो भवं अहो महेश देवेश वृषदेहप्रविश्यतां १७ यावत्तृष्टिं करोत्येष इमां
न क्रिया मेधि इश्वर उवाच इत्तुक्ता सामहा काली ददो वस्मा सुशा भवि १८ इच्छा ज्ञान क्रिया शक्तिस
र्वकार्यार्थसाधिनी इक्ष्वातु विष्णवे दत्ता क्रिया शक्तिस्तु वृत्तं १९ शकृत्तदत्ता ज्ञानशक्तिः सर्वसक्तिः त्वरूपि

रामः
२५

इमुत्पन्नं भविष्यतिकामपृष्ठे वज्रसेनसमाकुलं ५१ ततो रणे च सोमारेजित्वा पन इप्सितं वर्धमेवाकरोडा ज्ञेयकारा
दिर्महीपतिः ५२ तत्तसहायं समासाद्य कुवारः स्त्रीयराजभाक वर्धति यवनं हत्वा सोमारेजनायकः ५३ कुमा
रीचंद्रकाले न्द्रागतेशाके महेश्वरि कामरूपे यनेः पृष्ठे संयुगं संभविष्यति ५४ कामरूपे तथा राज्ञे वा दक्षां
महेश्वरि कुवाच संगतो भूत्वा यवनं श्रुकरिष्यति ५५ वधुवर्गं यन्मादिस्ततः शारीरमिच्छति शासितव्यं का
मरूपं सोमारेश्च कुवाचकैः ५६ यवनं श्रुक्वा चैव सोमारेश्च तथा लवः कामरूपा धियो देवि शापन ध्येन चाम
कः ५७ एवमेव वज्रविधं वक्ष्ये लक्ष्मणाभीश्वरि क्रियते स्तकारकं पुत्राक्षं परमेश्वरि ५८ वसिष्ठस्य तपस्या दाव
निःशाम्यतिकामिनि भवीष्यति च तत्र वः शालाख्यः पर्वतोपरि ५९ स्वर्गद्वारे शिलायाते टोकरे पुरसंनिधौ का
मारवाया माचभने इव स्यात्सहसं गमः ६० ब्रह्मपुत्रस्य देवे शिस्तक्ष्मधारतु तस्य च षोडशाब्दे गते शोके
भूमदीरिपुचंद्रके ६१ विग्रहो भविता नूनं सोमारे कामपृष्ठ्याः घण्टासंतत्रं संपूज्य उत्तराकाले कोषया
ः गमिष्यति च राजानः सर्वे युद्धविशारदाः कुवाचैर्यवनैरे देवजुसेन समाकुलैः ६३ त्रिभिर्ज्ञैः सभा
कीर्णमहायुद्धं भविष्यति अश्वमुडैर्नरमुडैर्गजमुडैर्विशोयतः ६४ लोहितोरक्तपूर्णश्च भविष्यति न संशयः

योगि
३२

यः तदेव परमात्मनो योगिनी गणा वंदिता ६५ कामाख्या वर्णकश्यामा बलिरुक्ता हसन्मुखी ललज्जिह्वा मुंडमालादि
मृत्पापरमं स्थिता ६६ पर्वताग्रं समाश्रित्य रक्तं करिष्यति ततः कुवाचोपवनं हित्वा सोममारमाभितः ६७ कारतो
शानदीयावत करिष्यति महद्वनं दशाहंतद्वलित्वा वयास्यति पुनरालयं ६८ ततो विप्रो नृपो भूत्वा कामरु
पनिवासिनः करिष्यति जनानां सर्वान् देवीपूजादितत्परात् ६९ यद्वर्षं त्रयं रज्जुं कृत्वा दृष्टी द्विजो नृपः सरि
ष्यति महामाये योनिमंडले संतिष्ठौ ७० ततो द्वादशमेताभिः कुमाते पुरभूमिपः ऐशानीयागतः कामा
नेकं कुरुं करिष्यति ७१ तदा ज्येष्ठकलं देविधर्मणालयिष्यति तत्पत्नी श्यामवर्णा स्यात्सदाशक्ति
पार्वति ७२ सरितं ततश्च माध्वी राजानं राजपुत्रकं तज्जन्म दिवसा देविया वत्स्याद्वादशदिनं ७३ ता
वत्स्यशोचले स्यशोमणिराविर्भविष्यति तेनैव धनिनः सर्वे कामरूपनिवासिनः ७४ भविष्यति तदेव
स्यात्तव सुशायमेव न ततस्तेजोतिभूयांसि कामाख्या योनिमंडले ७५ कामाख्या संनिधानेव भविष्यं
ति कलौ युगे मंत्रतिष्ठि भविता तदेव योनिमंडले ७६ यथोक्तफलदा देवि कामाख्या हि भविष्यति
जडीभूता उल्लासापावर्षाणां च शतत्रयं ७७ कामाख्या देववंध्यां प्रिकमलालज्जिनात्स्यं पूर्ववत्स

रामः
३२

फलं देवि तत्तु संभविष्यति ७८ यद्वं कामपरिज्ञाणं संक्षेपात्कथितं मया किञ्चित्कथितं देवि गिरिजे कथ
तां त्वया ७९ इति श्रीयोगिनी तंत्रे देवीभक्तसम्वादे चतुर्विंशतिसाहस्रे द्वादशः पटलः १२ श्रीदेव्यु
वाच देवेश परमेशान सर्वज्ञ सर्वज्ञात्तु कृणु कृतिमुकुन्ताथ कृपया वद शंकर १ इत्युवाच को वा
त्वानेव देशे च योनिगर्त समीपतः साध्वी सती वासिका हिरेवती जलविभ्रता २ ज्ञेय देहोद्भवा या तु या
गिनी सुंदरी मता तत कुचौ कठिनौ दंष्ट्रौ योनिस्तस्याश्च पीनता ३ भिक्षाचार्यसंगे न गच्छामि वरिवा नि
शं तत्संनिधौ भद्रेशानितया मे रमणं महत् ४ देव्युवाच कुत्रासीत् किं तपस्तपः कथं प्राप्तं महीतलं
तया सार्धं रतिर्यस्या तनात्मस्य तपसः फलम् ५ तवापि वरुणा तस्यां लक्षते महती मया इदानीं किम
भूत्सा हि कृपया परया वद ६ इत्युवाच तगेन्द्र तनये वालेश्वर मत्प्रणव लक्ष्मि सावीर चरितं
किं नि कथयामि भुवि स्थिते ७ रसक्रीडां च काशहमेका मुक्ता नने मुदा वेदांग संभवा साध्वी योगिनी सा सु
रीमता ८ नाभूतस्याः सुतुष्टिर्भूतं किं यायां न गाता ज्ञेय मामाप्ते मुक्तं तं त्वया मेक्षत्र का मदे ९ य
का मुगहने देवि पर्वते तीर्थसंकुले तत्रैको वासो ज्ञाता भिक्षार्थं ता पुवाच १० नदत्तमुत्तरं तस्मै भि

योगी.ते
३३

आतिष्ठतु दूरतः ततः शशापविप्रस्तां ह्येकतां याहि दुर्मदे ११ इत्युक्त्वा स ययौ विषो ह्येकत्वमापयोगिनी अनेति
नंतमर्थश्च तया वितं न ददाति वेत्त १२ सदुर्गतिमवाप्नोति समर्थो वितयं वरेत् तस्यास्तुतपसा देविक्रीता ह्यमभ
वसदा १३ अतस्तथा रतिर्याताममका मिनि सर्वदा तस्यापुत्रो विनुसिंहो मंदोरमसमुद्रवः १४ एकेन जि
तवानकामान् सोमारा नगो डपंचमान विनिर्जितनृपान् सर्वान एकः श्रीमान् महामतिः १५ तस्यापि वदहवः पु
त्राः पृथिवीपरिपालकाः कुवाचा धार्मिकाः सर्वे राजानो युद्धदुर्मदाः १६ तेपितृसविनुसिंहो योगमाश्रित
विहृले तिष्ठत्यशक्त रूपेण पदेभ्यः कल्पमं विके १७ कालात्तामाधवी देवी पदेहे नीलतांगता यथाज्ञायानं
दिमाना तथेयं योगिनी मता १८ यथापुत्रो भृंगरीटिस्तथा विन्दुर्ममात्मजः विनुसिंहोपि कल्याणेषु संसिद्धि
वाप्स्यति १९ तदंशजास्तुराजानः सर्वे कैलाशवासिनः भविष्यति महात्मानो गणेशः सर्वशालिन
२० रूपयौवनसंपन्नैर्देवकन्यागणैः सह विहरंति सदा देविक्रीडंते नैरावयथा २१ यदायदा बुद्धशाप
ः कामाख्याया भवेत् पुनः तदा तदा वतीर्या सोविभक्तयस्य पालका २२ तथा तदंशजाः सर्वभवेयुः काम
पालकाः कल्याणमेवं देवेशि यावत् शापो विमुच्यते २३ तावदेवं महामायेत दीर्यक्रीडति कुर्व कल्पमे

रामः
३३

यं तथा काले तु सोमः कामरूपाधिपो भवेत् ८१ पूर्वभागे च सोमः कोरवायश्चिमे तथा दक्षिणे पवनस्तत्
दुर्गरेण वरवत् ८२ एवमेव महादेविते सर्वकामपालकाः एवं ते कथितं देवि सोमः चरितं हितम् ८३ इत
किमिह भिक्षोः तु यत्नेया कोपिनः क्रान्तं ८४ इति योगिना तत्रे देवीश्वरसंवादे चतुर्विंशतिसाहस्रे चतुर्दश
पटलः १४ श्रीदेवुवाच गुप्तेन त्वामहं हृष्टो कामारूपाकावदस्त्वमे ईश्वर उवाच या कालीः
परमाविद्या बुद्धिरूपा मनातनी १ कामारूपा मेव देवेशि सर्वसिद्धिविनादिनी श्रीदेवुवाच यदाष्ट
ष्टिः कृता धात्रा स्वयमेव त्वयै भुवा २ तदा हंकारो दोषेण पूरितो सोऽपि तामहः अहंकारः सर्वनाशकः
सर्वस्य चेश्वरी ३ तमहंकारमाश्रयस्थितो ब्रह्मा जगन्निधिः विष्णुस्तु सर्ववृत्तान्तको सिकेतं हियतपुरी
केवलाहंकारयुतो धाता भूतो हि सर्वदा सर्वकामालयविश्वकस्य वा किं कृतं भवेत् ४ तथापि मायया दे
वि बुद्ध्याहंकारमोहितः ततथा भूतमालो क्युबल्लगाः परमेश्वर ६ तदेहात्तत्कल्पयामास तदहंकारतः
शिवे केतुं परमदुर्धर्षकेशी नामानुद्यतं ७ निःस्तुतु बुद्ध्या देहात्तदेतः परमदारुणः धावति स्म तदा
देवि बुद्ध्या ग्रासितुं ततः ८ ततः पलायनं च केविष्णुना सपितामहः ततः केशी महादेवः पुरं श्रुत्वा च भाव

योगिते.
३९

ते केशीपुरमिदं व्यातं तत्र स्थित्वा हि दानकः बुभुजे सकलं देवि भूर्भुवः स्वश्चराचरं १० ब्रह्मशब्दं जघानैवं सदा ब्रह्म
उमंडले ततो ब्रह्मजगदाता विष्णुना निरहंकृतिः ११ अस्तौ सो जगतां माता काली विप्रविनाशिनी ब्रह्मवि
ष्णु उच्यते नमः परमकल्याणी पुण्यदात्रा नमीश्वरी १२ निजबीजस्वरूपां च कोमबीजस्वरूपिणीं मुंडमा
लावलीरम्यां ललजिह्वां सनातनी १३ मायाबीजस्वरूपां च कूर्चबीजस्वरूपिणीं वंदे हं जगतां मातां कालिक
मल्लोचनां घोररावां शिवासंगां मुक्तकेशीं दिगं वरीं नमामि कालिकां मातां महाविप्रविनाशिनी १४
पुण्यमामि सदा हृदा तां मातां भुवनेश्वरीं इमं रडवाच यवंस्तु तातदा देवी ब्रह्मणा विष्णुना पितृ १५ स
हसाकाशवानी वै किमिह सिपितामह भो विष्णो त्वं वराहोपि किमिह सिचतद्दद १७ ब्रह्मविष्णु उच्य
ते जातो दैत्यवरैश्चैकः केशीनामा महासुरः श्रावयो सकलं नीतं नित्यं तत्ते नमंडलं १८ हत्वेदानीं तमस्तु
रमा वां स्थापय पूर्ववत् देहि दास्यं पदं भोजनमनन्तं निवेदनं १९ श्रीकालमुवाच भ्रातृभ्यो न हो वाक्यश्रवणं
गतस्तव इदानीं परित्यज्य तदयाति वत वाधिका २० सर्वमायामयं विश्वं किं ते वा न्यस्य पंकजः श्रवणं कारुण्यमीक्षित्वा वि
प्रदत्ते दुरासदं २१ मया तु भ्यं जगदातस्तवाहंकारनिर्मितं केशीदैत्यस्वरूपां हि हनित्वं तु त्विरो भव २२ माभयं कु

शब्दः
३९

मयीशुभाः ५१ युगभेदाजनेरेवदृश्यतेहिचतुर्विधा कृतेरत्नमयीकाशीत्रेतायांस्वर्गाजामृताः ५२ वा
परेसाशिलारूपाकलोभूमीमयीशुभा नातःपरतरंकिंविसेत्रंविषुलोकेषुविद्यते ५३ सत्यं सत्यं महादे
विसपथेनवदामिते संसारवत्तनादेविमुक्तिमिच्छति यः पुमान् ५४ पाषाणेश्वरलोहव्यातिष्ठेत्काशां
सयेवितः सरवपंडितोज्ञानीस एवकुलपावनः ५५ प्राणांतेपिमहादेविकाशीननित्यजेदुधः स ए
वपरमोमूर्खः सरवकुलनाशनः ५६ दृष्टैवसुखलोभेनकाशीप्रायसमुत्क्रितः बहुभिर्जन्यभिः
पुण्यैः यदि काशीलभेतुनः ५७ तदानैवत्यजेतकाशीप्राणांतेपिकदावनः अनापामेनसंसारसागरंयत्तिर्ध
ति ५८ सगच्छेदपियत्नेनममवाराणसीपुंरी अन्नं दद्यादण्डपूर्णाज्ञानं दद्यात्तरस्वती ५९ प्राणांतेमुक्तिदाता
हंकाशांस्थित्वासदैवहिः एवेतैकचित्तं देवि यत्तदृच्छं गिरिजेमयि ६० परमं पावनं मोक्षं किमनः श्रोतुमिच्छ
ति ६१ इति योगिनीतंत्रे देवीश्वरसंवादे चतुर्विंशतिसाहस्रेष्वध्यायपटलः १६ श्रीदेव्युवाच
गुरुस्त्वसर्वलोकां नोपरमेशपुणतनः जगद्गुरुकलाधीशवदकोलानिपातनं १ इत्युवाच ॥

यो. तं
४४

एदेविप्रवक्ष्यामिकीलासुरनिपातं जगद्धर्षकलाधीशवदकोलानिपातनं २ महाकालीप्रसंगेनवृत्तांतमि
दमद्रुतं पापंशापं बुद्धशापात्विष्णोरतुल्यतेजसः ३ पीडितस्तेनपापेनतपश्चक्रे ससर्ववित हिमाल
यांतिकेगत्वाततपापक्षयकाशुकः ४ अष्टादशींमहाविद्यांमहाकाल्याःसदाजपन् दशवर्षसहस्रा
तेततोयंपरमेश्वरि ५ तस्यासंतोषमात्रेणविष्णोर्दयपंकजात कोनानामासुरोन्नतानिर्गतंसह
साहितत ६ तेतदैत्येनबलिनासर्वनीतंमहात्मना इंद्रादिसकलान्देवानविनिर्जित्यमहासुराः
७ कृत्वावैश्यबंधामबुल्लणःकमलासनं इदानीरेवत्सविष्णोर्हन्मिकोणान्सबंधवान् ८ कोणा
नगरमास्यायकुमारोरूपमास्थिता इश्वरउवाच एवंश्रुत्वाकोणवाणीबुद्धविष्णोर्दयःसुराः ९
आनंदंजलधौमघ्नाःशिखीवननृतुघनात् अतःकालीकरालास्यानिगवालास्वरूपतः १० ग
त्वाकोलासुरंदेविकोलासुरसमीपतः तमयावततद्रक्षकुमारीदैत्यपुंगवः ११ कात्सुवाच
मातृतातविहीनाहंसहायपरिपज्जिता क्षुधिताहंमहाराजभोज्यमहंप्रदीयतां १२ इश्वरउ
वाच ततःकोलासुरोदेविमापयापरिमोहितः दययाताकारधत्वाविवेशांतःपुरेस्वयं १३ उवाचभो

रामः

ज्यंदास्यामितुभ्यंयनेसुभीक्षितं अत्रोपरिशकानेत्वंश्रासनेमरंजिते १४ इत्युक्त्वासौद
दौभोज्यंनानाविधमनेकशः मुक्त्वासासकलंदेविपुनर्देहीतिवादिनी १५ पु
नददौबहुतरंतत्रापिदूतरेस्वयं नाहंतप्रावदंतीतांकोलोवाचतदासुरः १६ य
थातृप्तिर्भविष्यालेतावच्चतत्तथाकुरु इत्युदीरितमाकर्ण्यकालीवालांस्वरूपिणी १७
कोषंदयंहस्तिनंचरथंसैभ्यंसवांधवं क्षरोन्नुभुजेकालीकोलासुरंमहाबलं १८
कालरुडोयथाकालेक्षमाज्जागत्रयंतयेत् तथाकोलासुरंभूम्यंकृतंकात्याक्षणादिव १९
हतास्यस्त्रनोदेवाब्रह्माविष्णुश्चास्तथा निरंतरंपुष्पिहृष्टिचक्रुस्तेननृतुःपरं २० जगुःसुललितंगी
तंदेवगर्भवकिन्नराः विशाखरोदेवयत्नीकिन्नरीधिसमंततः २१ पूजितांतैकुमारीसाकुसुमैर्नंदनोद्भवैः स
सर्वलोकैःपूजिताचकुमारीसागृहेगृहे २२ ततःशान्तर्कृतादेविकुमारीब्रह्मविग्रहा एवंतेशमयाप्रो
क्तंकोलोसुरनिसूदनं २३ ब्रह्मशापोदुराधर्षःकोप्यतसंनवानरेत् वाग्वद्ब्रह्मणानंहिसदाजानीहिकामिः

यो. तं.
४५

नी २४ अतो विंशतिं वा वासरां सर्वं भवत् संतुष्टे वासरां देवितुष्टा वयं सदा सुराः २५ वितुष्टे वासरां देवी
वितुष्टा वयमेव हि यद्यु कार्यं शतं देवि वसुधा समुपाचरेत् २६ आत्मनो हितकामेन तथापि तं न वोत्सृजे
त् नापमानं च कर्तव्यं सर्वदा सुरपुंगवः वासराः सर्वदेवात्मा मोक्षते जः समो हितः अप्रसूतिश्च सा काली कुमा
री रूपधारिणी २७ ततः प्रभृति देवेशि कुमारी पूज्यते सुरैः वसुधैविष्णु महेशायै कुमारी पूज्यते सदा २८ शुन्ये स
र्वेषु पूज्येत वसुधा उवत गोवरेः कुमारी पूज्यते फलं वक्तुं वार्हस्पति सुंदरी ३० जिह्वा कोटि सप्त सुस्तुः
वक्त्रं कोटि सप्तैरपि तस्माच्च पूजयेत् कर्तव्यं सर्वजाति समुद्रवा ३१ जातिभेदो न कर्तव्यः कुमारी पूजने शिवे
जातिभेदा न्महेशानि न रक्तात्त निवर्तते ३२ विधिकित्सापरोमं त्रीं कुर्वन् वयात की भवेत् देवी दुष्या महाभक्त्या
तस्यान्तं परिपूजयेत् ३३ सर्वविद्या स्वरूपा हि कुमारी मात्र संसयः एकाकी हि एजिता वात्सा सर्व हि एज भवेत्
३४ यदि भाग्यवशा देवि वेश्या कुल समुद्रवां कुमारी लभ्ये कांते सर्वस्वेनापि साधकः ३५ यत्नतः पूजयेत् तानु
स्वर्गादौ प्यादिभिर्मुदा तदा तस्य महासिद्धि जायते नात्र संशयः ३६ महासिद्धि भवितुं स एव श्री सदा
शिवः लक्षणां तस्य वक्ष्यामि तत्क्षणात् सदा वदे ३७ सकृत् तस्य महेशानिका वनं परिजायते सर्वसि
द्धि युतो भूत्वा क्रिडाते भैरवो यथा ३८ ----- पाताले गतिस्तस्य सुनिश्चितं हठात्तु जायते सर्व
यद्यन्मनसि वर्तते ३९ कायशूलं समासाद्य ----- एको भवेत् अथाहतां सर्वत्र यथा पुरंदरः शिवे ४०
देवदानवः गंधर्वनागकिन्नरकामिन -----

रीराजतारीसेवातेतंदिवानिशं ३१ मतेचपाव्यतेतेनपरनिर्वाणशुभं कुमारीपूजनेकालेसाधकशिवतांजने
त ३२ कुमारीपूजयेत्तत्रसादेशःक्षितियावनः महापुण्यतमोभूत्वासमेतातक्रोशपंचकं ३३ कुमारीपू
जनेतत्रकुर्याच्चपरमेश्वरि स्फुरत्येवमहाज्योतिःपुण्यक्षंभारतेभुवि ३४ विश्वंभरोनामराजांचैत्रवंशस
मुद्रवः अपूजयेत्कुमारीतांवेश्याकुलसमुद्रवं ३५ कांचीनांकीकृत्यवर्णसर्वलक्षणपूरितां पूजाका
लेमहादेवी कांचीतावत्स्फुरत्प्रभा ३६ ततःपुजापटलाच्छनोराज्यमोक्षमवाप्नुयात् सम्यक्पूजि
तानस्यात्कांचीज्योतिर्मयीप्रभा ३७ भूत्वानित्याहिततस्थानेगृह्णातिपूजनंमदा कांचीनादीपुरीजाता
ततस्थानंतुमहाफला ३८ मोक्षदासापुरीजेयापंचकोशामयीप्रभा गृह्यापारादिकंचतत्रयद्यत्
कृतंभवेत् ३९ तत्सर्वपूजनंतस्याचित्रमेतन्नगैर्दजेत् अथकांचीपुरीदेवीसुतावाशरणसीप्रभा
४० एवंतुपूजितागलाकांपिलेनमहात्माना कांपिलेनगरेपूर्वतामुह्यंवरानने ४१ अद्यापिद
ृश्यतेलोकेशिलारूपेणतिष्ठता सर्वपुण्यतमावासंसर्वतीर्थसमाकुलं ४२ सर्वयज्ञशुभंदेविमह
र्षिणांचवेष्टितं सर्वाश्चर्यसमाक्रांतंकांपिलेनगरेस्थं ४३ येवसंतिमहादेविकांपिलेनगरेपुरे उ
ह्युक्तापैराग्नभोगान्मनस्तुष्टिप्रदायकान् ४४ सर्वसंपदसमाकीर्णान्तंतेदेव्याःप्रसादतः उल्लंघ्य

यो. तं.
४६

ब्रह्मलोकं वैदेव्यास्थानमवाप्नुयुः ५ यदिकामी भवेत् कोपिवैकुण्ठं परमं बुजेत् मल्लोकं वा महेशानि यथा मे भवि
मंदिरम् ४६ एवं ते दामयापोक्तं कुमारी चरितं शिवे किंचिदेव महाभायेषु नः किंपरि कथ्यते ४७ इति श्रौति
श्रितं त्रैदेवीश्वरसम्पादे चतुर्विंशतिसाहस्रं सप्तदशः पटलः १७ श्रीदेवुवाच श्रुतं कुमारी चरितं अपूर्वदेवता
हितं इदानीं श्रोतुमिच्छामि काहल चरितं परं १ आज्ञापय महादेव कृपया परयाहितं हितं हि सर्वलोकानां यो
गिनो हृदयार्थं २ इश्वर उवाच वेदवेदांगवेदांत सर्वशास्त्रस्वरूपभाक् सर्वयाजी सर्वतीर्थपूतः सर्वद्य
वर्जितः ३ सर्वविद्या सर्वमंत्रकृतसिद्धिः ऋषिभ्यः सर्ववर्ष्यः ऋषिभ्यः परिवभ्राम मेदिनी ४ चिंतामन्त्राप
महती मती वोहि पुमानसः सहस्रसूर्यसंकाशः सखासीत पुरा शिवे ५ चिंतया परया सो भूतपदी पश्य सा
गरे तदा काशसमूहता श्रुता वाणी महर्षिणा ६ कहो लया हि पूर्णं त्वं शंकरं देवशंकरं सगुरुः सर्वसत्त्वानां
सकलं ते करिष्यति ७ श्रुत्वा नां गा गणी वाणी परमानंदसंस्तुतः गत्वा वाच कहो लो मे वृत्तांतं सकलं हि
तत् ८ ततस्तस्मै सया दत्ता विद्या काली परा कला वंद्या क्षरी सर्वज्ञानभानवां चिन्मयी शुभा ९ दत्तश्च परमाचार
ः श्रीमदागमसंमतः कथितं च मया तस्मै कहो ल पुत्र तत् शृणु १० अने नाचारयोगेन गत्वा काली दिगं वशी
नावयित्वा पूजयेद्यः सर्वज्ञानविनाशिनी ततस्तस्मै सया दत्ता भवेत् पुत्रुवनाचरे इत्याह ततः कहो ल सः ऋषि

रामः

कारं कथं गोपुंक्षमो भवेत् तथा वै कालिका राध्या तथा वारो यमेव हि ३४ विद्याराज्ञी समा राध्या दातुं योग्य कदाप्यहं योगी
न परमाचार दातुं काली रुदंगमं ३५ इति संभाव्य मन्त्राथः कराल भैरवं प्रति आज्ञापया पासगच्छ पुनः क्लिप्तो वनं प्रति
देवी शिवरमा रुद्राद्या हि करुणा नहि याता मातुः कालिका यास्ततः स भैरवः स्वयं ३७ तत्काले पस्तु सकलं
भावयन् नंतरात्मना यद्यतं तपो द्यौरया तु यातु वृथा हितं ३८ ममाभागे वसातसा हि गुर्वी जा वि फला भवे
त् अतः शरीरं त्यक्त्वा मित्रवक्ष्यामि कदाचनः ३९ प्रतिज्ञामी दृशौ कुत्वा देहं संत्यक्तु मुद्यतः तदा काश स मुद्रता
वाणी मेघ समीरिता ४० श्रुत्वा तेन करालेन भैरवेन महात्मना उवाच कथयामी शो श्रुत्वा कोणं वतं सत्य ४
१ गुर्वी जा वि फला याता तव भैरव सत्तम विना चारं तपस्तपं त्वया त्वज्ज्ञानतः सदा ४२ कथं तु भ्यं महा सिद्धिं
दर्शनं वा ददाम्यहम् पुनर्या हि महा काल भैरवं भवनाशनं ४३ आदिनाथं तव गुरुं वृत्तांतं कथये ह्यहं तदा
वश्यं महा चारं तु भ्यं स तु प्रदास्यति ४४ तेनैव चारतो देव समा राधय सबतः अविश तव दास्यामि यद्यन्य
सि वर्तते ४५ काली ता रा म हा मं ब्रह्मं च वै श्रवं कुलाचारं विना यो हि जपेत् सु नारकी भवेत् ४६
कथं सिध्ये भवेत् सो हि मुक्तिं सिष्टु रतः एवमाज्ञां महा काल्या लब्ध्वा स भैरवो नमः ४७ पुनर्गत्वा च श्री नाथं

यो. तं.
५०

आदिनाथं महाप्रभुं महाकालं महादेवं भूम्बरूपं जगद्गुरुं ४८ निवेदयामास तदा यद्यद्वाचा समीरितं अतो कृपा महा
कालाकरालभैरवे धुना ४९ इति मत्वा निन्दितः स गुरुणा भूम्बरूपिणा तदानियमपूर्वहिकरालभैरवे ६ वदत् ५
० कुलाधारं परं गुप्तं कालं तत्रोदितं हियत् महाकालो जगन्नाथोऽभिहितं तं चकार ह ५१ शाक्ताभिधेकविधिना पू
र्णभिधेकतस्तथा ददौ नाम करालाय क्रोधवक्रोतिविश्रुतः ५२ दिव्यभावं वीरभावं श्रावयित्वा तदंतरं स सुदि
मस्य मुद्रां तु पात्रं करणं पूरितं ५३ ददौ तस्मै महाकालः भूम्बरूपी गुरुः स्वयं तदानीं सुशुभे सर्वजगदेतच्चरा
चरं ५४ क्रोधवक्रोपिनत्वा स्त्री महाकाली पदादुजं महाकाली तदा देवी स्मृत्वा श्रीगुरुपादुकां ५५ गुर्वीजया
भावयुक्तः स्वीकृत्य कारणं परम् सुसुदिर्मानं मुदितुः परमानं पूरितं ५६ आनंदजलधौ देवि निमग्नः क्रोधभूय
तिः शक्तिकोपे महेशानिभूयो नत्वा गुरोः पदं ५७ अस्तीषीत् परया भक्त्या संसारसागरे स्थितः क्रोधव
क्रोभैरव उवाच नमो मिनाथं सुरकल्पवृक्षं गुरुं विदामन्दमहावतारं ५८ नित्यं हि विज्ञानमा नन्दरूपं परात्परं
ब्रह्मशिवः स्वरूपं जगन्निवासं जगदादिमूलं मज्ञातमेकं परमात्मसंज्ञं ५९ तेजोमयं निष्कलतत्त्वभावं क्रियावि
हीनं परमं निरंजनं प्रपंचहीनं परिपूर्णं भावमाद्यं तद्वर्णं पुरुते पुरस्तात् ६० अरूपरूपं स्फुटमेव सत्यं कृपा

रामः